

Kietrz, dn. 17 lutego 2012 roku

PROTOKÓŁ KONTROLI

Przeprowadzonej przez Komisję Rewizyjną Rady Miejskiej w Kietrze na podstawie Uchwały Nr XV/124/2011 z dnia 29 grudnia 2011 r.

Kontrolę przeprowadzono w dniu 17 lutego 2012 r. w zakresie **funkcjonowania Straży Miejskiej w Kietrze** na przestrzeni lat 2010 -2011 .

W posiedzeniu Komisji uczestniczyli:

Czesław Gil - Przewodniczący Rady Miejskiej w Kietrze
Miroslaw Skoczylas - Przewodniczący Komisji
Bronisława Pawlik - członek
Lesław Kuśnierz - członek
Lech Duda - członek

Informacją służyli Komendant Straży Miejskiej - mgr Roman Pasikowski oraz starszy inspektor- Mariusz Mormul.

Oddział Straży Miejskiej w Kietrze liczy 2 strażników i został powołany zarządzeniem Burmistrza MiG Kietrz nr 25/95 z dnia 04 maja 1995r. Formacja działa w oparciu o Ustawę z dnia 19.08.1997r. o Strażach Gminnych Dz.U. z dnia 09.10.1997r. oraz Statutu Straży Miejskiej w Kietrze.

Zakres kontroli obejmował :

1. Rejestr mandatów.
2. Karty pracy.
3. Książka interwencji.
4. Notatnik służbowy inspektora Straży Miejskiej.
5. Dokumentację osobową strażników - upoważnienie Burmistrza do nakładania grzywien, upoważnienie do wykonywania kontroli ruchu drogowego, certyfikaty i zaświadczenia o odbytych szkoleniach tematycznych dot. działalności Straży Miejskiej.

Ad 1

W rejestrze mandatów odnotowano, że w 2010 r. nałożono 28 mandatów na kwotę 4.900 zł.

W 2011r. nałożono 29 mandatów na kwotę 5.950 zł.

Ad 2

Ewidencja czasu pracy funkcjonariuszy Straży Miejskiej prowadzona jest w formie tygodniowego formularza karty pracy. Jest prowadzona przejrzysto, czytelnie i pokrywa się z wpisami w notatniku służbowym.

Ad 3.

Wg Księgi interwencji w 2011 roku przeprowadzono 69 takowych.

Ze względu na brak odpowiednich zapisów nie można zidentyfikować, które z nich były przeprowadzone samodzielnie, a które wspólnie z Policją.

W kilku miejscach sposób zakończenia interwencji bardzo ogólny, bez wskazania adresata pouczeń, które jest karą np. zapisy w dniach 19.04.2011r., 03.10.2011r., 19.12.2011r.

Ad 4.

Notatnik służbowy inspektora jest prowadzony lakonicznie - brak dokładnego opisu sprawdzanych ulic lub rejonów. Przy pouczeniach z art. Kodeksu Wykroczeń, które przypominamy, też jest karą, brak szczegółowych danych osobowych.

W notatniku rejestrowany jest codzienny kilku godzinny patrol bez zauważonych spostrzeżeń, czy zdarzeń np.:

14.09.2010 r. godz 8.00 do 14.00 - patrol po terenie miasta - kontrola ładu i porządku,
15.09.2010r. godz 9.00 do 13.30 - jak wyżej,
16.09.2010r. godz 8.00 do 14.30 - j.w.,
17.09.2010r. godz 8.15 do 14.00 - j.w.,
18 -19.09.2010 r. - sobota/ niedziela,
20.09.2010 r. godz 8.00 do 14.30 - patrol po terenie miasta - kontrola ładu i porządku,
21.09 .2010r. godz 8.00 do 14.30 - j.w.,
22.09.2010 r. godz. 9.00 do 12.30 - patrol + zbieranie opłat na targu.

W ok. 90% tak cyklicznie dokonywane są zapisy w notatniku. Inne to np.:

13.01.2011r. godz.8.00 do 14.30 - patrol po terenie miasta , kontrola rejonu szkół i parków ulic : Głowackiego, Kościuszki, Okopowa .
17.01.2011r. godz.8.00 o 10.00 - patrol po terenie Gminy: Ściborzyce Wielkie, Rozumice, Dzierżysław, Lubotyń, Nasiedle.
25.02.2011r. godz.8.00 do 12.30 - nadzór nad utwardzaniem nawierzchni i porządkowanie targowiska miejskiego w Kietrze .

Codziennie notatki potwierdzane są podpisem i pieczętą komendanta Straży Miejskiej.

Ad.5

W dokumentacji osobowej brak zakresu obowiązków pracownika.
Brak informacji o kontroli komendanta nad pracą inspektora.

Uwagi i spostrzeżenia wynikające z kontroli:

** Współpraca Straży Miejskiej w Kietrze z Policją opiera się na zawartym porozumieniu pomiędzy Komendantem Powiatowym w Głubczycach ostatnie z dnia 24.11.2011r oraz Komendantem Komisariatu Policji w Kietrze z dnia 22.10.2007r.

** Strażnicy cotygodniowo dokonują poboru opłat targowych.
Wg opinii z dnia 02.11.2011r. Departamentu Analiz i Nadzoru Ministerstwa Spraw Wewnętrznych - strażnicy miejscy nie powinni zajmować się poborem opłat targowych, a swój czas poświęcić na ochronę porządku publicznego.

** Strażnicy 3-4 razy w tygodniu zabezpieczają konwój pieniędzy dla MOPS, Urzędu Miejskiego oraz dla Banku Spółdzielczego w Kietrze - na tą okoliczność brak pisemnej umowy, jako że jest to obcy podmiot.

Wg rozporządzenia MSWiA z dnia 07.09.2010r. w sprawie wymagań, jakim powinna odpowiadać ochrona wartości pieniężnych tj. do 20 % z iloczynu 120 krotności przeciętnego wynagrodzenia nie przysługuje ochrona (konwój).

$120 \times 3416\text{zł} = 409.920 \times 20\% = 81.984 \text{zł}$ powyżej tej kwoty wymagany jest konwój.
Kwoty jakie są przewożone np. dla MOPS-u są kilka krotnie niższe.

** Strażnicy wykonują też czynności sprawdzające dla USC, Komisji mieszkaniowej oraz Referatu Ochrony środowiska, rolnictwa i melioracji.

** Brak programu profilaktyczno – wychowawczego do stałego i systematycznego oddziaływania na dzieci i młodzież. W kontrolowanym okresie nie ma na ten temat żadnych notatek dot. prelekcji, pogadanek z młodzieżą szkolną czy przedszkolną.

** Kontrole dzikich wysypisk śmieci odbywają się na zgłoszenia obywateli.
Nie zauważono działań w zakresie ekologii (szamba, spalanie odpadów w c.o. itd.).

** Brak systemu kontrolowania jakości i rzetelności pracy strażników przez Organ założycielski.

WNIOSKI

1. Prosimy Organ założycielski do ustosunkowania się do powyższych uwag.
2. Działania strażników nie mają znaczącego wpływu na poprawę porządku publicznego, natomiast w budżecie Gminy generują koszt rocznie na kwotę ok.130 tys zł. W związku z tym należy podjąć na najbliższym wspólnym posiedzeniu Komisji dyskusję nad działalnością Straży Miejskiej, ewentualnie nad zasadnością istnienia tej formacji w Gminie.

Protokół pokontrolny sporządzono w 3 jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden otrzymuje kierownik jednostki kontrolowanej. Pouczono kierownika jednostki kontrolowanej, że w przypadku odmowy podpisania protokołu jest obowiązany do złożenia w terminie 3 dni od daty odmowy, pisemnego wyjaśnienia jej przyczyn jak również o tym, że kierownik jednostki kontrolowanej ma możliwość zgłoszenia w terminie 7 dni od daty podpisania protokołu, pisemnych uwag do ustaleń zawartych w protokole.

Podpisy członków komisji:

Mirosław Skoczylas	przewodniczący
Bronisława Pawlik	członek
Lesław Kuśnierz	członek
Lech Duda	członek

Data i podpis kierownika jednostki kontrolowanej

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Pan Przewodniczący komisji rewizyjnej Rady Miejskiej w Kietrze.

W związku z uwagami i spostrzeżeniami zawartymi w protokole kontroli w zakresie funkcjonowania Straży Miejskiej w Kietrze przeprowadzonej w dniu 17 lutego 2012 roku wnoszę następujące wyjaśnienia:

- 1) Nie wnoszę uwag co do szczegółowości zapisów w notatniku służbowym inspektora SM. Rzeczywiście zapisy mogłyby być bardziej szczegółowe i zgadzam się, że nie odzwierciedlają one całości spraw i czynności wykonywanych przez inspektora.
- 2) Co do braku zakresu obowiązków pracownika wyjaśniam, że pracownicy nie muszą mieć zakresu obowiązków sporządzonego na piśmie, wymóg taki nie wynika z przepisów prawa. Załączam stosowne wyjaśnienie opracowane przez radcę portalu inforlex.pl Pana Artura Borkowskiego. Taka zasada obowiązywała również podczas zatrudniania strażników SM w Kietrze, ich zakres obowiązków został określony ustnie a podstawą tego zakresu była ustawa o strażach miejskich, która dość precyzyjnie określa zakres obowiązków i uprawnień.
- 3) W urzędzie miejskim rzeczywiście nie jest określony sposób dokumentowania kontroli dokonanych przez kierowników swoich podwładnych. Z przepisów prawa nie wynika taki obowiązek. Brak adnotacji nie znaczy, że kontrole nie odbywają się, natomiast kierownicy mają dowolność w wyborze formy dokumentowania uwag o pracy swoich podwładnych.
- 4) Do porozumień zawartych pomiędzy SM a policją nie wnoszę wyjaśnień. Umowy są zawarte i są realizowane.

5) Pobór opłaty targowej - komisja kwestionując pobór opłaty targowej przez Straż Miejską posłużyła się opinią Departamentu Analiz i Nadzoru MSWiA. Opinie takie na dzień dzisiejszy istnieją i są mi znane. Chcę jednak zaznaczyć, że opinie te pojawiły się dopiero w roku 2011 oraz, że obowiązek poboru opłaty targowej na SM został nałożony uchwałą nr IV/16/2007 Rady Miejskiej w Kietrze z dnia 25 stycznia 2007r., która pomimo kilkukrotnej nowelizacji (ostatnia z dnia 29 września 2011r) nigdy nie była kwestionowana przez nadzór prawny wojewody. SM z tego obowiązku wywiązuje się jak do tej pory bez zastrzeżeń.

Genezą tak przyjętego rozstrzygnięcia w uchwale była troska radnych poprzednich kadencji o jak najlepsze wykorzystanie czasu pracy pracowników urzędu i SM (w przeszłości było tak, że kasjerka pobierała opłatę targową a strażnik zgodnie z zapisem w ustawie o strażach ochraniał kasjerkę oraz pilnował ład i porządku w szczególności po zakończeniu targu, w konkluzji przyjęto, że obie czynności może wykonać strażnik). Uważam, że ten sposób poboru opłat można nadal stosować w praktyce bo on się sprawdza, jednakże wobec opinii, które załączam do wyjaśnienia (opinia P. Artura Borkowskiego oraz wyrok I SA/GL 1208/10 WSA w Gliwicach) w szczególności wyrok WSA, uchwała rady powinna być zmodyfikowana w ten sposób, że strażnicy będą wymienieni w uchwale jako inkasenci z imienia i nazwiska. Stosowną zmianę w treści uchwały przygotowuje kierownik referatu podatkowego UM.

6) Komisja formułując swój wniosek dotyczący konwojów wykonywanych przez straż miejską oparła się o Rozporządzenie MSWiA z dnia 7 września 2010r w sprawie wymagań, jakim powinna odpowiadać ochrona wartości pieniężnych przechowywanych i transportowanych przez przedsiębiorców i inne jednostki organizacyjne, które weszło w życie z dniem opublikowania tj 09.09.2010r. Do tej daty (czyli jeszcze w okresie kontrolowanym przez komisję) obowiązywało rozporządzenie MSWiA z dnia 14 października 1998r, w którym kwestię konwojów regulował paragraf 6 ustępy 1 i 2 w brzmieniu:

„1. Transport wartości pieniężnych nie przekraczających 1 jednostki obliczeniowej może być wykonywany pieszo, jeżeli użycie pojazdu mechanicznego nie jest uzasadnione ze względu na odległość dzielącą jednostkę, w której wartości pieniężne są pobierane, od jednostki, do której są transportowane, a do przenoszenia wartości pieniężnych używa się odpowiedniego zabezpieczenia technicznego.

2. W przypadku gdy przenoszone wartości pieniężne przekraczają 0,3 jednostki obliczeniowej, osoba transportująca jest chroniona przez co najmniej jednego pracownika ochrony, który może być nie uzbrojony”

Z przytoczonego przepisu ewidentnie wynika, że minimalną formą ochrony do każdej transportowanej kwoty nawet 1 zł jest odpowiednie zabezpieczenie techniczne. Na wyposażeniu urzędu jest walizka do przenoszenia rzeczy wartościowych, jednakże pouczeni w roku 1999 przez komendanta posterunku policji w Kietrze, że „osoba niosąca taką walizkę rzuca się wszystkim w oczy i wręcz prowokuje złodzieja do napadu” przyjąłem do stosowania sposób ochrony wymieniony w powyżej zacytowanym paragrafie ale bez zabezpieczenia technicznego (czyli ochrona fizyczna i transport samochodem), przy czym dla oszczędności czasu pracy pracowników maksymalna kwota, którą może przetransportować kasjerka bez ochrony została określona w instrukcji kasowej.

Nowelizacja dokonana przez MSWiA rozporządzeniem z dnia 7 września 2010r łagodzi wcześniejsze wymogi jednak nie mogę się zgodzić z interpretacją dokonaną przez komisję paragrafu 5 tegoż rozporządzenia, który w wersji oryginalnej ma brzmienie:

„Transport wartości pieniężnych nie przekraczających 0,2 jednostki obliczeniowej nie wymaga ochrony fizycznej i zabezpieczenia technicznego.”

W przepisie użyto zwrotu „nie wymaga” a nie zwrotu „nie przysługuje”. Zwrot „nie wymaga” jest nie ostry i wcale nie znaczy, że dla ochrony wartości pieniężnych nie można stosować ochrony fizycznej. Ten przepis określa jaka ochrona musi być a nie jaka może być stosowana. Biorąc pod uwagę przepisy artykułów 68 i 69 ustawy z dnia 27 sierpnia o finansach publicznych, które na burmistrzów nakładają obowiązek ochrony zasobów (wszystkich) bez określania kwoty minimalnej, nie można transportu gotówki pozbawić ochrony. W mojej gestii pozostaje określenie poziomu ryzyka związanego z transportem. Na dzień dzisiejszy poziom ten określony jest w instrukcji kasowej na kwotę 10.000,- zł.

Chcę również zwrócić uwagę na zapis protokołu, że nie ma z bankiem spółdzielczym umowy na konwoje wykonywane przez straż miejską. W okresie kontrolowanym tj. w latach 2010-2011 straż miejska nie konwojowała transportów banku spółdzielczego w ogóle, a w latach wcześniejszych sporadycznie np.: 2 razy w roku na moje polecenie co wynikało z zasad dobrej współpracy (bank jest sponsorem imprez organizowanych przez gminę) i np. gotówka przewożona przez bank była potrzebna gminie. Ponieważ konwoje takie nigdy nie miały charakteru usługi stałej stąd też nie było potrzeby sporządzenia umowy.

7) Współpraca SM z innymi referatami nie wymaga wyjaśnień, mogę tylko dodać, że układa się bardzo dobrze.

8) Z zapisów ustawy o strażach gminnych nie wynika obowiązek opracowywania programów profilaktyczno-wychowawczych przez pracowników straży. Z zapisu artykułu 11 ustęp 1 punkt 8 w brzmieniu:

„Do zadań straży należy w szczególności:

Informowanie społeczności lokalnej o stanie i rodzajach zagrożeń, a także inicjowanie i uczestnictwo w działaniach mających na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw i wykroczeń oraz zjawiskom kryminogennym i współdziałanie w tym zakresie z organami państwowymi, samorządowymi i organizacjami społecznymi”

wynika inicjowanie i uczestnictwo w działaniach mających na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw i wykroczeń itd.

Chcę przypomnieć, że w latach ubiegłych z inicjatywy SM był wdrożony przez gminę m.in. program zapobiegania sprzedaży alkoholu osobom nieletnim. Program ten był jednak przygotowany przez gminę, zaakceptowany przez radę i zrealizowany przez SM. Taka też powinna być praktyka, że rada najpierw określa jakie programy powinny być przygotowane, pracownicy urzędu we współpracy ze SM oraz specjalistami w danej dziedzinie, programy te przygotowują, rada akceptuje cedując realizację programu na SM. Na końcu powinno się ocenić realizację programu przez SM i jego skuteczność.

Pozwolę sobie przypomnieć również iż w jesieni ubiegłego roku SM zainicjowała i przeprowadziła akcję „Posprzątaj po swoim pupilu”.

9) Do wniosku dotyczącego kontroli szamb i spalania odpadów wnoszę następujące wyjaśnienia:

W naszym państwie gospodarka ściekowa zaniedbywana jest od lat 50-tych ubiegłego stulecia. W ostatnich 10 latach dzięki środkom unijnym i instytucjom kredytującym możliwa jest realizacja zadań związanych z poprawą gospodarki ściekowej przy czym ze względu na wskaźniki określone przy ubieganiu się o środki (liczba RLM/1km kanalizacji), preferowane są w tym zakresie duże aglomeracje. W skutek takiej polityki państwa w naszej gminie 90% gospodarstw domowych zarówno w mieście jak i na terenie wiejskim wyposażone jest w szamba o bardzo różnym, zazwyczaj złym stanie technicznym, najczęściej przelewowe. Problem ten dotyczy nawet budynków będących własnością gminy (w tym wspólnot mieszkaniowych) zarządzanych przez PK Hydrokan. Totalna kontrola szamb i wystawienie setek mandatów nie zmieni tej sytuacji, ponieważ instalacje oczyszczania ścieków są bardzo drogie a naszych mieszkańców zwłaszcza żyjących z emerytur po prostu nie stać na wybudowanie prawidłowej instalacji i regularne jej opróżnianie. Z tej też przyczyny kontrole szamb dokonywane przez SM ograniczone zostały do przypadków, w których uciążliwość czyjegoś szamba jest szkodliwa w sposób bardziej drastyczny niż przeciętnie w naszej gminie lub zachowanie właściciela w sposób nagminny utrudnia życie sąsiadom.

Co do kontroli spalania odpadów w piecach c.o. to chcę podkreślić, że problem ten nie ma charakteru całorocznego, nasila się w okresie grzewczym i na moje polecenie były takie kontrole prowadzone (jeśli w dokumentacji SM nie ma odzwierciedlenia tego faktu to zgadzam się z opinią, co do której wypowiedziałem się w punkcie 1 mojego wyjaśnienia).

10) Nie mogę zgodzić się z wnioskiem, że nie ma systemu nadzoru organu prowadzącego nad działalnością straży miejskiej. Ustawa o strażach miejskich jak również akty wykonawcze do niej nie precyzują jak taki system powinien wyglądać i czy w ogóle ma być. System nadzoru i podległości służbowych SM jednak funkcjonuje i wynika z regulaminu organizacyjnego w tym ze schematu organizacyjnego urzędu oraz ustawy o pracownikach samorządowych. W praktyce wygląda to tak, że kontrole działalności SM są prowadzone na bieżąco przeze mnie, lub podczas mojej nieobecności przez moją zastępcę lub sekretarza gminy. Postępowanie w sprawach raportowane jest ustnie na bieżąco (od żadnego z kierowników nie wymagam bieżących sprawozdań pisemnych). Sprawozdania pisemne wykonywane są w trybie rocznym. A także zgodnie z ustawą o pracownikach samorządowych wszyscy pracownicy w tym również SM podlegają okresowej ocenie, którą w naszym urzędzie wykonujemy w oparciu o Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 marca 2007r w sprawie sposobu i trybu dokonywania ocen kwalifikacyjnych pracowników samorządowych. Dla szeregowych pracowników ocenę sporządzają kierownicy, natomiast kierowników oceniam osobiście. Oceny te wykonywane są na piśmie i każdy pracownik taką ocenę ma załączoną do akt osobowych. Do przygotowania oceny niezbędna jest stała obserwacja i kontrola pracy podwładnych pracowników przy czym kierownicy mają dowolność w sposobie dokumentowania uwag o pracownikach co wyjaśniałem już w punkcie 3). Przy ocenie bierze się pod uwagę 11 różnych kryteriów oraz skargi lub uwagi, które wpływają od petentów urzędu.

Reasumując powyższe wyjaśnienia uważam, że wniosek sformułowany przez komisję o konieczności rozważenia dalszego funkcjonowania Straży Miejskiej w Kietrze jest daleko idący i bardzo niesprawiedliwy w ocenie tej jednostki organizacyjnej. W swoich wyjaśnieniach starałem się wykazać, że komisja nie do końca w sposób obiektywny (odniosłem wrażenie, że niektóre wnioski formułowane były w oparciu o obiegu opinie a nie o udokumentowane fakty) i z pełną znajomością zagadnienia formułowała swoje wnioski. Proszę wziąć pod uwagę, że straż miejska w Kietrze w statystykach efektywności działania prowadzonych przez Komendę Wojewódzką Policji w Opolu nie jest najgorsza i lokuje się na średnim poziomie, oraz fakt, że w wyniku kontroli dokonanej przez funkcjonariuszy KWP nasza straż została oceniona bardzo dobrze. Nadmienić muszę także iż w okresie kontrolowanym do gminy nie wpłynęła ani jedna skarga na funkcjonariuszy SM.

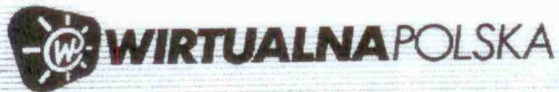
Nie neguję tego, że można podjąć działania usprawniające pracę straży i o tym jak najbardziej należy dyskutować, jednak likwidacja straży miejskiej przyniesie gminie oszczędności, których prosty szacunek na 130.000 zł jest tylko pozorny. Wiele działań straży miejskiej trzeba będzie przenieść na firmy zewnętrzne i te usługi na pewno będą kosztować. Nie do wycenienia

pomimo tak negatywnej oceny komisji są działania straży związane z ochroną środowiska. W szczególności rola SM będzie istotna gdy trzeba będzie egzekwować nowe zapisy ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, której przy pomocy tylko urzędników zrealizować w całości po prostu się nie da.

Kietrz dnia 08.03.2012r

BURMISTRZ

mgr inż. Józef Matela

DRUKUJ

Wydrukowane ze stron: poczta.wp.pl

Data: Poniedziałek, 5 Marca 2012 13:14
Od: Artur Borkowski (Planner) <planner@infor.pl>
Do: <jozekmatela@wp.pl>
Temat: INFOR.pl - odpowiedź na zgłoszenie ID: 45569PRE

 PROSIMY NIE ODPOWIADAĆ NA TĄ WIADOMOŚĆ KORZYSTAJĄC Z PRZYCISKU "ODPOWIEDZ" W PROGRAMIE
 POCZTOWYM
 Kontakt z osobą, która udzieliła tej odpowiedzi, jest możliwy wyłącznie poprzez ponowne zgłoszenie za pośrednictwem
 formularza w zakładce "Masz problem? Zadać pytanie" dostępnej na stronie internetowej czasopisma.

Witamy,

W odpowiedzi na Państwa zgłoszenie datowane na 2012-03-01 15:11:05 informujemy:

1. Czy strażnik miejski musi mieć zakres czynności, sporządzony na piśmie?

Nie, żadne przepisy prawa nie nakładają na pracodawcę obowiązku sporządzenia zakresu obowiązków pracownika w formie pisemnej.

Pracodawca może dołączyć do umowy o pracę zakres obowiązków pracownika określający jego zadania oraz obowiązki, które pracownik będzie zobowiązany wykonywać podczas zatrudnienia. Zakres obowiązków pracownika określa również zakres jego odpowiedzialności. Podstawą do sporządzenia tego dokumentu jest art. 94 pkt 1 k.p., zgodnie z którym pracodawca jest zobowiązany do zapoznania pracowników podejmujących pracę z zakresem ich obowiązków, sposobem wykonywania pracy na wyznaczonych stanowiskach oraz ich podstawowymi uprawnieniami. Pracodawca nie jest jednak zobowiązany do sporządzania zakresu obowiązków pracownika w formie pisemnej. Gdyż obowiązek taki nie wynika ani z kodeksu pracy, ani z innych aktów prawnych. Dlatego pracodawca ma swobodę w przyjęciu odpowiedniej formy oraz określeniu treści dokumentu zawierającego zakres obowiązków pracownika w tym strażnika miejskiego.

2. Czy strażnik miejski może być inkasentem opłaty targowej?

Nie, Straż miejska jest powołana do innych zadań, które zostały określone w przepisach ustawy o strażach gminnych (miejskich)

Zasady ustalania i poboru opłaty targowej, terminy jej płatności oraz wysokość stawek określa w drodze uchwały rada gminy, na której terenie znajdują się targowiska. Do rady gminy należy również podjęcie decyzji o:

- wprowadzeniu zwolnień przedmiotowych z opłaty targowej innych niż wymienione w ustawie,
- zarządzeniu poboru opłaty targowej w drodze inkasa oraz określeniu inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso.

Inkasentem może być osoba fizyczna, prawna, oraz jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej.
 Natomiast zgodnie z art. 11 ustawy o strażach gminnych, straż ma między innymi:

- : zapewniać spokój i porządek w miejscach publicznych, kontrolować ruch drogowy w zakresie określonym ustawą, współdziałać w zakresie ratowania życia

i zdrowia obywateli, udzielać pomocy w usuwaniu awarii technicznych i skutków klęsk żywiołowych oraz innych miejscowych zagrożeń, zabezpieczać miejsca przestępstwa, chronić obiekty komunalne i obiekty użyteczności publicznej, konwojować dokumenty i przedmioty wartościowe lub wartości pieniężne dla potrzeb gminy. Z przepisu tego wynika, że straż nie może wykonywać zadań inkasentów na targowiskach, gdyż tam ma pilnować porządku i przestrzegania prawa.

Podstawa prawna

- Ustawa z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (. Dz.U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844ze zm.),
- art. 11 ustawy z 29 sierpnia 1997r o strażach gminnych (miejskich) (Dz.U.97.123.779 z późn. zm.)

Odpowiedzi udzielił(a): Artur Borkowski

Przypomnienie treści zgłoszenia: 1.Czy strażnik miejski musi mieć zakres czynności, sporządzony na piśmie?
2.Czy strażnik miejski może być inkasentem opłaty targowej?

Bardzo proszę o w miarę szybką odpowiedź.

Z poważaniem
Józef Matela

Z poważaniem,
Zespół portalu INFOR.pl

Orzeczenia NSA

Szukaj orzeczenia NSA:

Szukaj

I SA/GI 1208/10 - Wyrok WSA w Gliwicach z 2011-01-25

Sentencja

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w składzie następującym: Przewodniczący Sędzia NSA Eugeniusz Christ (spr.), Sędzia NSA Przemysław Dumana, Sędzia WSA Teresa Randak, Protokolant Katarzyna Kot, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 stycznia 2011 r. sprawy ze skargi A w K. na uchwałę Rady Miejskiej w Ś. z dnia [...] nr [...] w przedmiocie opłaty targowej 1) stwierdza nieważność § 3 uchwały Rady Miejskiej w Ś z dnia [...] nr [...] w sprawie ustalenia stawek opłat targowych, 2) określa, że zaskarżona uchwała w części w jakiej stwierdzono jej nieważność nie podlega wykonaniu do czasu uprawomocnienia się wyroku.

Inne orzeczenia o symbolu:

6116 Podatek od czynności cywilnoprawnych, opłata skarbową oraz inne podatki i opłaty

Inne orzeczenia z hasłem:

Opłata targowa

Inne orzeczenia sądu:

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Inne orzeczenia ze skargą na:

Rada Miasta

Uzasadnienie

Uchwałą Nr [...] z dnia [...] w sprawie ustalenia stawek opłat targowych podjętą na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 11, art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.), art. 15, art. 19 pkt 1 lit. a oraz pkt 2 i 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84) Rada Miejska w Ś. uchwaliła: ustalenie stawek dziennych opłaty targowej (§ 1), zwolnienie od tej opłaty (§ 2), oraz że opłata targowa będzie pobierana w drodze inkasa przez strażników Straży Miejskiej w Ś., którzy będą dokonywali poboru bez otrzymywania wynagrodzenia za inkaso (§ 3).

W uzasadnieniu do uchwały stwierdzono, że ustalone od 1995 r. stawki opłaty targowej nie zostały dotychczas w jakikolwiek sposób rewaloryzowane dlatego zaszła konieczność uchwalenia nowych stawek opłat, które powinny uwzględniać koszty utrzymania czystości i porządku terenu przeznaczonych do handlu, koszt wyposażenia go w urządzenia sanitarne, a także pozostałe koszty administracji terenem, zaś proponowane zwolnienie od tych opłat realizowało postulaty określonej grupy mieszkańców Ś.

W piśmie z dnia 20 września 2010 r. Pierwszy Zastępca Prezydenta Miasta Ś. w odpowiedzi na pismo A w K. z dnia 13 września 2010 r. poinformował, że uchwała nr [...] Rady Miejskiej w Ś. z dnia [...] w sprawie ustalenia stawek opłat targowych, nadal funkcjonuje w obrocie prawnym, jako akt prawa miejscowego i nie została unieważniona, uchylona i

była skarżona do WSA, oraz że § 3 przedmiotowej uchwały nie został zmieniony i nadal obowiązuje w treści uchwalonej przez Radę Miejską w dniu [...].

Skargę administracyjną A z dnia 14 października 2010 r. na uchwałę Rady Miejskiej w Ś. z dnia [...] Nr [...] skierowaną do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego A w K., działając na podstawie art. 3 § 2 pkt 5, art. 50 § 1 i art. 53 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.), dalej ustawa p.p.s.a., oraz art. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (t.j. Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39 ze zm.) zaskarżył przedmiotową uchwałę, której zarzucił istotne naruszenie prawa - art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 19 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613), dalej ustawa podatkowa - poprzez wskazanie w § 3 uchwały, iż "opłata targowa będzie pobrana w drodze inkasa przez strażników Straży Miejskiej, którzy będą dokonywali poboru bez otrzymywania wynagrodzenia z inkaso", a więc wskazanie jako inkasentów osób fizycznych, bez określenia z imienia i nazwiska konkretnych strażników, którzy poboru tego będą dokonywać oraz wniósł o stwierdzenie nieważności § 3 przedmiotowej uchwały.

Uzasadniając skargę strona skarżąca przytoczyła treść art. 19 pkt 2 ustawy podatkowej oraz wskazała, że opłata targowa stanowi zobowiązanie podatkowe w rozumieniu art. 2 § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej, do którego mają zastosowanie przepisy tej ustawy (art. 3 pkt 3). Powołała przepis art. 59 i art. 60 § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej stwierdzając, iż sposób określenia, w uchwale, inkasentów należy uznać za naruszający art. 19 pkt 2 ustawy podatkowej, albowiem, de facto, ceduje uprawnienie do wyznaczenia konkretnego inkasenta na osobę kierującą Strażą Miejską w Ś., w sytuacji, gdy określenie inkasentów należy do wyłącznej kompetencji rady gminy, która w żadnym razie nie może przekazać tych uprawnień innemu organowi.

Strona skarżąca wyjaśniła, że z uwagi na treść art. 9 i art. 32 Ordynacji podatkowej inkasent jest podmiotem stosunków podatkowo-prawnych, wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej (tak wyrok NSA z dnia 6 września 2007 r. sygn. akt I FSK 1192/06), zaś obowiązek wykonywania funkcji inkasenta powstaje zawsze i wyłącznie na skutek zaistnienia okoliczności, z którymi przepis prawa łączy powstanie takiego obowiązku. Zauważyła, że w odniesieniu do opłat lokalnych możliwość wyznaczenia inkasentów pozostawiono radzie gminy, która może

uchwalić pobór podatku w drodze inkasa oraz określić inkasentów. Przez określenie

inkasentów należy rozumieć wskazanie jako inkasentów konkretnych osób

fizycznych, osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej. Zaskarżona uchwała wskazuje na "strażników Straży Miejskiej w Ś.", a więc na bliżej nieokreślonych strażników, czyli osoby fizyczne. Obowiązek precyzyjnego podania danych inkasenta wynika również z praw i obowiązków podatnika i inkasenta oraz obowiązków organu podatkowego. Sformułowanie "określić inkasentów" zawiera jasną wskazówkę, co do sposobu wskazania podmiotu mającego pełnić stanowisko inkasenta, które powinno przybierać postać określenia konkretnego, a więc zwrotu odnoszącego się do zindywidualizowanego, przez podanie imienia i nazwiska, podmiotu (w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej - nazwy). Ponadto powierzenie komuś funkcji inkasenta musi poprzedzać zgodę danego podmiotu na przyjęcie łączących się z tym obowiązków. Źródłem nawiązania stosunku prawnego jest w tym wypadku uchwała organu stanowiącego gminy, a nie, będąca jej następstwem, mająca czysto "techniczny" charakter, umowa z określoną - wyznaczoną na inkasenta osobą. Płynie z tego wniosek, że określenie czy też wyznaczenie inkasenta może dotyczyć jedynie wskazanej w sposób konkretny osoby (tak wyrok NSA z dnia 11 stycznia 2008 r. sygn. akt II FSK 1526/06). Ponadto strona skarżąca podniosła, że przedmiotowa uchwała jest aktem prawa miejscowego wobec czego nie można przyjąć, że jest ona adresowana wyłącznie do osób wyznaczonych na inkasentów, gdyż mieszkańcy gminy mają prawo wiedzieć, kto z osób np. fizycznych jest konkretnie umocowany do pobierania podatków.

Odpowiadając na skargę Rada Miejska w Ś. będąc organem Gminy Ś. reprezentowanej przez Prezydenta Miasta Ś. uznała za uzasadniony wniosek A w K. o stwierdzenie nieważności § 3 przedmiotowej uchwały, zaś w piśmie z dnia 3 grudnia 2010 r. wyjaśniła, że organ wykonawczy gminy podjął działania zmierzające do przygotowania projektu zmiany zaskarżonej uchwały i przekazania go do rozpatrzenia przez Radę Miejską.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga okazała się uzasadniona.

W myśl art. 168 Konstytucji RP jednostki samorządu terytorialnego mają prawo ustalania wysokości podatków i opłat lokalnych w zakresie określonym w ustawie. Zgodnie z art. 87 ust. 2 tej ustawy źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego. Organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa (art. 94 Konstytucji RP).

Stosownie do treści art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1951 ze zm.) akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały, zaś w myśl art. 18 ust. 2 pkt 8 tej ustawy do wyłącznej właściwości rady gminy należy i należało podejmowanie uchwał w sprawie podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach. Natomiast z art. 19 pkt 2 ustawy podatkowej wynika, że rada gminy, w drodze uchwały może zarządzić pobór opłat, w tym opłaty targowej, w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso. Uchwały w sprawie zarządzenia poboru opłaty targowej w drodze inkasa, wyznaczenia inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso, z uwagi na bliżej nieokreślony krąg osób (jednostek), których dotyczą i charakteru ustanowionych obowiązków, kwalifikują się do aktów prawa miejscowego, zawierających przepisy powszechnie, na danym terenie, obowiązujące. Jako akty prawa miejscowego uchwały w tych sprawach wymagają ogłoszenia na zasadach przewidzianych w odpowiedniej ustawie. Status inkasenta zobowiązanego do poboru podatków i opłat stanowiących dochód budżetu jednostek samorządu terytorialnego powinien wynikać wprost z aktu prawa miejscowego, jakim jest stosowna uchwała rady gminy wydana na podstawie upoważnienia ustawowego, w tym wypadku art. 19 pkt 2 ustawy podatkowej (tak wyrok NSA z dnia 21 września 2007 r. sygn. akt II FSK 1008/06). A, jako

uprawniony z art. 50 § 1 ustawy p.p.s.a., może wnieść skargę w terminie przewidzianym w art. 53 § 3 zd. 1 tej ustawy jednakże termin ten nie ma zastosowania do wnoszenia skarg na akty prawa miejscowego jednostek samorządu terytorialnego (art. 53 § 3 zd. 2 ustawy p.p.s.a.). Oznacza to, że prawo wniesienia tego rodzaju skargi zdaje się być bezterminowe, nie zostało ograniczone żadnym terminem końcowym.

Poza sporem w niniejszej sprawie było, że przedmiotowa uchwała w § 3 zawierała zapis o treści "opłata targowa będzie pobierana w drodze inkasa przez strażników Straży Miejskiej w Ś., którzy będą dokonywali poboru bez otrzymywania wynagrodzenia za inkaso". Zapis ten pozostaje w sprzeczności z art. 19 pkt 2 ustawy podatkowej, gdyż nie "określał inkasentów" lecz wskazywał przesłankę, kryterium uznania danej osoby za inkasenta. Nakazywał każdej osobie będącej strażnikiem Straży Miejskiej w Ś. pobieranie w drodze inkasa opłaty targowej. Powiązał instytucję inkasenta z faktem pełnienia określonej funkcji.

Reklamy Google

Prawo Pracy Polska

Podatek

Wyrok NSA

wej inkasentem jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna obowiązana do pobrania od podatnika podatku i wpłacenia go we właściwym terminie. t 2, zezwala na określenie, w drodze uchwały rady gminy, inkasentów, a więc wskazania osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej zobowiązanej do wypełnienia obowiązków wymienionych w art. 9

Ordynacji podatkowej. Uchwała rady gminy jest wystarczającą podstawą do nałożenia na określoną osobę (osoby) lub jednostkę obowiązku pobrania podatku od podatnika i wpłacenia go we właściwym terminie organowi podatkowemu. Oznacza to, że obowiązek pełnienia funkcji inkasenta opłaty targowej nie wynika z przepisów prawa podatkowego lecz uchwały, wskazanego w tych przepisach, organu samorządu terytorialnego. Wynika stąd, że prawodawca odstąpił od ustawowego określenia kategorii osób (jednostek) pełniących obowiązki inkasenta przekazując to prawo innym organom, przy czym możliwość korzystania z tego uprawnienia przez takie organy ograniczył do działań podejmowanych na podstawie i w granicach upoważnienia zawartego w ustawie (podatkowej). Tym samym uchwała, o której mowa w art. 19 pkt 2 ustawy podatkowej, która nie znajduje

podstaw bądź wykracza poza granice zawartego w tym przepisie upoważnienia narusza porządek prawny w sposób skutkujący stwierdzeniem jej nieważności. Uchwała, w treści której nie określono inkasentów (inkasenta) lub wskazano jako inkasentów określoną grupę osób fizycznych, bez ich bliższej konkretyzacji bądź danych identyfikujących takie osoby, pozostaje w sprzeczności z treścią art. 19 pkt 2 ustawy podatkowej.

W niniejszej sprawie konstrukcja przyjęta w § 3 zaskarżonej uchwały, prowadziła do powiązania funkcji inkasenta z funkcją strażnika Straży Miejskiej. Oznaczało to, że inkasentem była każda osoba będąca pracownikiem straży jako jednostki organizacyjnej gminy. Należy w tym miejscu zauważyć, że obowiązki i uprawnienia pracowników straży

innych reguluje ustawa 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. Nr 123, poz. 779 ze zm.). W myśl tej ustawy straż gminna to samorządowa umundurowana formacja utworzona do ochrony porządku publicznego na terenie gminy (art. 1 ust. 1 ustawy). Z zapisów tej ustawy nie wynika by strażnik straży miejskiej (gminnej) obowiązany był do wykonywania innych zadań niż zadania w zakresie ochrony porządku publicznego wynikające z ustaw i aktów prawa miejscowego (art. 10 ustawy). Jest rzeczą oczywistą, że pełnienie roli inkasenta nie ma żadnego związku z ochroną porządku publicznego. Dlatego też nałożenie na strażników straży miejskiej, z racji ich zatrudnienia w takiej straży, obowiązków inkasentów, w rozumieniu art. 9 Ordynacji podatkowej, nie znajduje uzasadnienia w przepisach ustawy o strażach gminnych.

Przepis art. 19 pkt 2 ustawy podatkowej nie zezwala ani nie upoważnia rady gminy do określenia jako inkasentów grupy osób fizycznych, których cechą wyróżniającą jest wyłącznie zatrudnienie bądź wykonywanie określonych czynności. Obciążenie danej kategorii osób, z uwagi na pełnione przez nie funkcje, obowiązkami z zakresu prawa podatkowego, w tym inkasenta, zastrzeżone zostało dla ustawodawcy. Status strażnika straży miejskiej nie może być jedynym wyznacznikiem określającym inkasenta w uchwale, o której mowa w art. 19 pkt 2 ustawy podatkowej. Wskazanie w takiej uchwale osób fizycznych bez podania ich danych personalnych, umożliwiających identyfikację, nie stanowi wypełnienia dyspozycji art. 19 pkt 2 ustawy podatkowej, w zakresie przewidzianego tam uprawnienia "określenia inkasentów".

Dlatego też Sąd uznał, że zaskarżona uchwała w części odnoszącej się do jej § 3 wydana została z naruszeniem prawa co skutkowało stwierdzeniem nieważności uchwały, w tej części, na podstawie art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) i określenia jej częściowej niewykonalności w oparciu o przepis art. 152 tej ustawy.

poznań swoje prawa i korzystaj z nich!

Kliknij tutaj lub zadzwoń pod bezpłatny* numer 00 800 6 7 8 9 10 11

*nie dotyczy operacji telefonicznej komórkowej nie podlega opłacie z tytułu roamingu lub 300 lub więcej minut w opłacie za min. opłaty

Inne orzeczenia o symbolu:

6116 Podatek od czynności cywilnoprawnych, opłata skarbową oraz inne podatki i opłaty

Inne orzeczenia z hasłem:

Oplata targowa

Inne orzeczenia sądu:

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Inne orzeczenia ze skargą na:

Rada Miasta

Szukaj inne orzeczenia NSA:

Szukaj

DJUR.PL Info